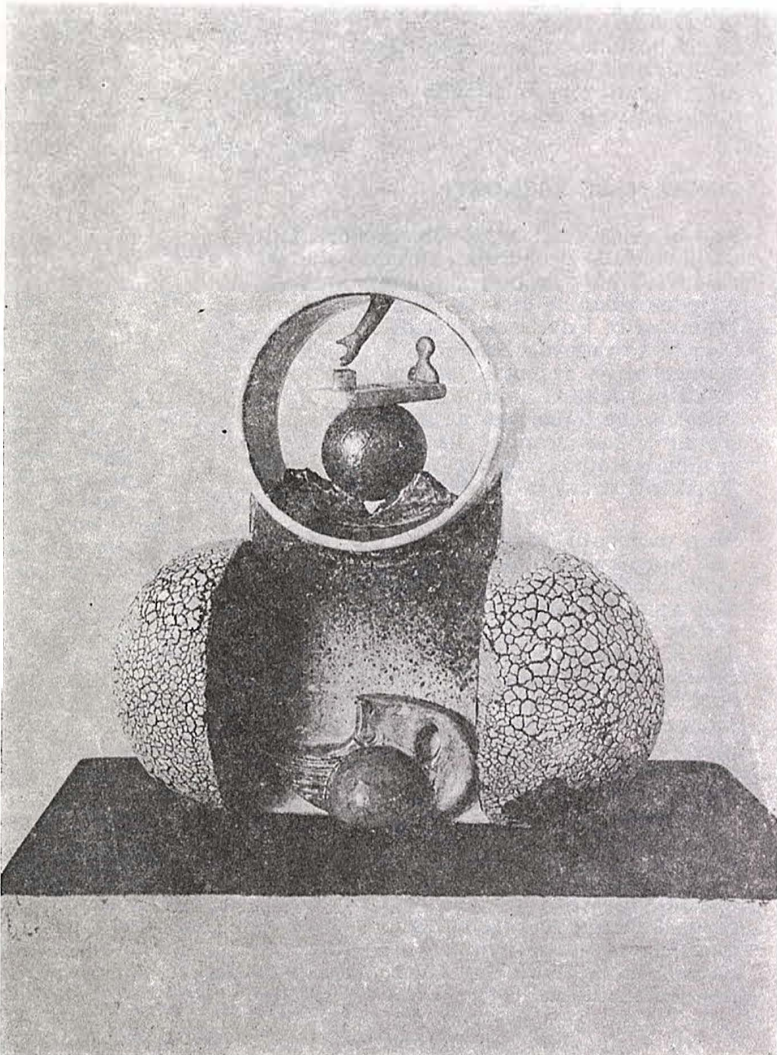
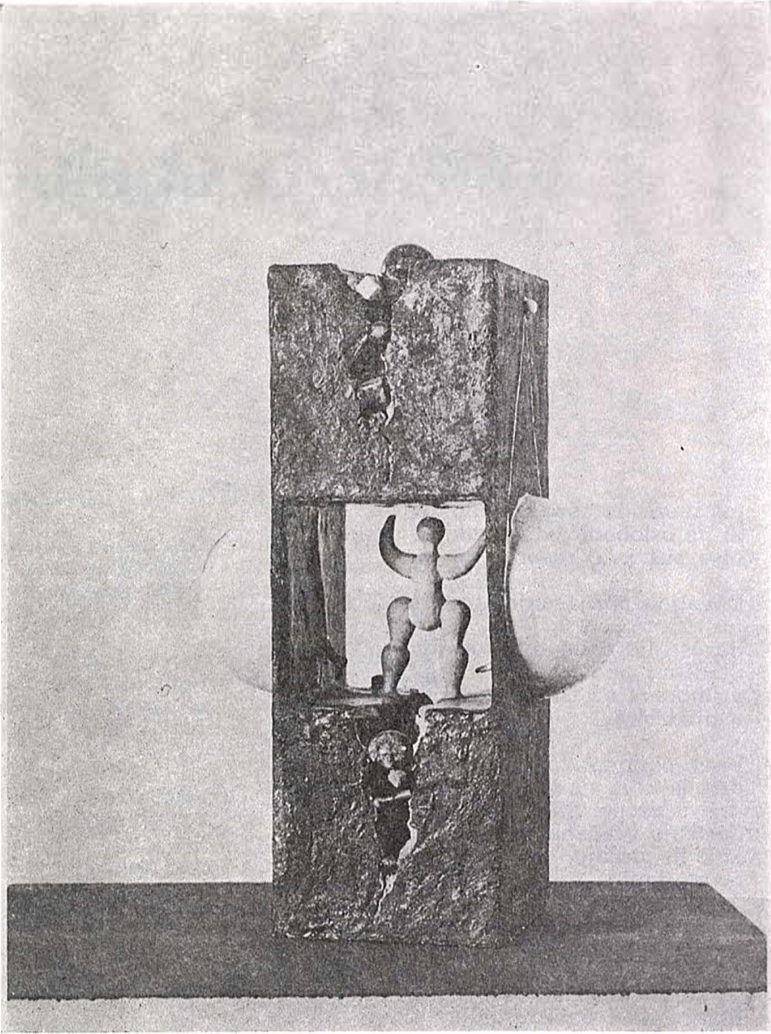

franci zagoričnik

happy pilad

*o ti koji krmariš i gledaš prema vjetru
sjeti se flebasa koji bje nekoć lijep i stasit poput tebe
t. s. eliot: smrt u vodi*

I

cesta uđe kroza čelo
prema oku ide njezin zvuk
probije sljepoočnicu
i nisi mrtav zato da bi

II

u njezinom roju
u njezinom
muha jednodnevnicu
put nagore i nadolje

svi kljunovi sve ruke svi krakovi
po tvom treptaju
kako se pokazuje tisućstrukom oku svijesti

kako izmiče
žudno okrene na još
tvrši klin bezdana

III

bijeda stane
i kaže suncu čovjek

sebi kaže sunce
sunce kaže sebi bijeda
otuda dalje
bijeda sama sebi šuti

IV

žalite žalosne vrbe
pilad je išao onkraj
neće se vratiti sa onima
koji su se vratili

neće se vratiti
neće se preobratiti
u besciljnoj smišljenosti
u smišljenoj besciljnosti

pogan
ili izdanak

V

sve je na nogama
jer nije
ni što

svatko i nitko
u riječi bez riječi
i drugim krhotinama

u riječi nad riječima

VI

o vruć je obruč
a vedra vedre

vedra su vedra
i prazna

VII

sa zanosom štakora nasuprot
sa zanosom grabe otrov
povraćaju pilotinu i djecu

kamikaze nadomješčuju vojsku
hirošima
bajka za laku noć

VIII

govorim i govorim
i kamo padne sumpor
bičuje me cvijeće

zeus je na mojoj strani neba
nebo je na mojoj strani zeusa

IX

svijet se dijeli na sve to
(sveto) i kaos

prvo slijedi iz drugoga
drugo se vraća prvome

...
1 — 1 = tama (orest)

X

sveto se dijeli na dobro i zlo
premda je oboje po volji moći
tako su odredile odredbe
i još što

istok pak uscvate bez toga
zapad se odvrtati
do jutra prisprije naokolo
po dnu neba

XI

po dnu lubanje
sjeda zemlja
navučениh rukavica

i njezini podanici
grickaju
utihle svirale
i druge strune napinju
namjesto prožvakanih
bežičnih zapreka

nečujno
nevidljivo
ništa oči
ništa trava

katkad korov
s boli
u križima
sve brojnijim
križaju

XII

godine lete
dani su dna sudna

po sudu udara vrijeme
i dalje puna mjera
i dalje je prazna

prazan je praznik prolaženja

XIII

s punim ustima smisla
zakimuti
za nj

XIV

s punim ustima nesmisla
sitosti i zadovoljstva
ištu te prizivlju
i uopće gaje

zaboravi na svoje sjeme
na svoje sjetve
sam si žetvom

XV

uvijek dolaziš iz čudnog gnijezda
veli ti onaj koji dobro veli
hoćeš dobiti krila postao bi svecem
pa nećeš biti pripušten ovcama
ni konjima ili govedima
ni ne sanja ti se tvoja prilika
ukratko ništa ničega ničesa god

XVI

drugi koji misli unazadno
dođe do korita
pa modro boji riječi
s kojima ne liječi
tvoju beskrvnost

veli ti veseo sam te
s nesumljivom prisnošću
tâ dobar si momak
i razumjet ćeš već
služba je služba (mandarinova smrt)
danas je teško dobiješ

XVII

i ništa ne razumiješ
i nisi zato ovdje ili jesi

jesi li
molim te jesi li
reci jesi li ili nisi

nisi zato ovdje
da bi kušao ustajala jela
i splačine

nisi zato ovdje
jer bi to bio tvojim svijetom

XVIII

sjene su dublji
i prostrani krajolici
veselja svemira

...
svemir
svo ulje
sva mast

XIX

duga je povorka
kamo zemlja smjera

do konca toga
što ne izdrži riječi
ne podnese prijekora
ne zadrži smrt

klone pred neshvatljivim
nigda prije kraja

XX

nigda prije početka
prije dobra dana
sjevajućeg i plodnog
sa
bez
ufanja
bez ufanja
što ga otpor ne obvezuje
i ne mazi
i ne propovjeda
ne treba

XXI

otpor što da je nućao zid
kamo si potjerao sve svoje
zid koji se u tebe nastanio
sa svojom krhkošću
i trošnošću
kotrljao se u ponor
zajedno s tvojim prstima
koji se nisu dali
s rubovima koji su bili
i jamčili
svoju izdržljivu rubnost
drugoga obzorja
tvorega
i obdarenoga mekoćom
biljki i oblaka

otpor koji je bio toliko nametljivijim
koliko je više bjesnio stoljećima
kroz tvoje udove i lubanje
koji ti nisu pustili
da bi se nastanio u njima
da bi preuzeo njihov otpor
koji se nastanio u tebe
sa svojom krhkošću i trošnošću
i kotrljao se u ponor svakakav put
vazda samo nadolje po lavini
sva vremena sve vrhove

sve povorke
sve karavane
sa svim njihovim psima međašima

nisi ptica
nigda nisi zagrizena u zrak
a moraš biti
i zakoračiti u tu slobodu
u taj ušljivi plaz uništenja

XXII

ako ti uspije
onda kažeš nikada više

nikada više ne kažeš
onda ti uspije

zato jer je uspjeh
po sebi a ne po tebi

ako ti ne uspije
onda šutiš

»Obsedno stanje«, Cankarjeva založba,
Ljubljana, 1969.

Preveo sa slovenačkog
Ljubomir Stefanović